

COMUNICACIÓ

Sr. Xavier Roviró: *Cultura popular, refugi de la pròpia ideologia*

Podem referir-nos a la cultura popular com un dels vessants de la cultura que engloba un bon grapat de manifestacions socials. Sovint, però, es dóna la paradoxa que aquest vessant és conegut només per una minoria. El lligam clar que sempre existeix entre ideologia i cultura, s'estreny encara més quan es tracta del vessant de la cultura popular.

Els folkloristes són els que s'han dedicat a fer les recerques de les diverses manifestacions que conformen bona part del que es considera cultura popular. Molts dels nostres folkloristes són fruit dels corrents romàntics i les seves recerques les han orientat a buscar el que volien trobar, tot descartant els materials que no encaixaven. D'aquesta manera s'ha potenciat la creença que la cultura del poble és la que ve d'un passat incert que es perd en el temps, el qual s'ha anat transmetent generació rera generació, provocant la degradació d'un estat inicial pur. Però aquest esperit encara es manté força viu i inalterable en racons aïllats de muntanya. Les seves manifestacions són els pilars on se sustenta la manera de ser del nostre poble. Recollir aquestes restes arqueològiques ha estat una de les feines urgents.

Podem dir, doncs, que bona part de la cultura popular, nodrida pel folklore, ha vingut determinada per la pròpia ideologia del recercador. Ha estat un refugi de les pròpies creences.